

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MIRCEA
DOREANU

TERRARIUM

Libris
EDITORIAL

Respect pentru oameni și cărți

Coperta I: **Medusa** de Caravaggio

Director editorial: Dana Anghelescu

Design: Irinel Merlușcă

© Libris Editorial, 2018

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOREANU, MIRCEA

Terrarium / Mircea Doreanu. - Brașov:

Libris Editorial, 2018

ISBN 978-606-8953-43-4

821.135.1

Libris Editorial

Str. Mureșenilor, Nr. 14, Brașov, România

Tel: 0268 477 799

E-mail: editura@libris.ro

Libris Distribuție – Librăria Șt. O. Iosif

Tel: 0268 477 799

E-mail: office@libris.ro

CUPRINS

FIORI DE TOAMNĂ GRĂDINA POATE VENI.....	5
ÎN MIJLOCUL CREȘTERII ÎN MIJLOCUL MUZICII	6
SAREA ȘI PIPERUL PĂMÂNTULUI	8
UCENICUL LUI SIMON	9
INDOLENȚA.....	11
CIRQUE DU SOLEIL	13
BALADA ÎNCORNORATULUI.....	15
TOTUL E FOARTE APROAPE	16
ASCULTĂ-ȚI INIMA.....	18
PRIVEGHI.....	19
MĂ DUC SĂ MĂ GÂNDESC	20
MORȚII TRĂIESC ÎNTR-O	21
S-A DESCURCAT VREMELNIC.....	22
RÂURI NEGRE PRINTRE GRATIILE DIN CER	23
DINCOLO	25
PORTRET.....	26
BUCURIA DARULUI	27
ÎN ONOAREA PĂSTRĂTORILOR MEMORIEI	29
DIN VORBĂ-N VORBĂ.....	31

O GHIOTINĂ ÎN MIJLOCUL NATURII.....	33
MIHAI VITEAZUL.....	35
UN CALENDAR.....	37
ÎN LARG ȘI ÎNAPOI.....	38
ÎNAINTEA ZILELOR.....	40
SCRIJELITURI.....	42
CAUZE PIERDUTE.....	44
1.....	46
MARTORI.....	47
OCHELARII.....	49
MINUNATE LUCRURI.....	50
POVESTE DE IUBIRE.....	52
FOTOGRAFUL.....	54
VIAȚĂ NEMĂSURATĂ.....	56
DRAGOSTEA.....	57
GHEENON.....	58
RAFTUL DENISEI.....	59
ASCULTĂ.....	60
PUNCT DE SUSPENSIE.....	61
PE SCURT.....	64
CU MIMI DEMÂNĂ.....	65
M-AI SUPĂRAT CHIAR ÎNSPRE NOAPTE.....	67
CÂNTAREA ASISTENȚEI SOCIALE.....	68
LA CADAVRE EXQUIS.....	69
DRAGĂ JURNAL.....	70
ICOANĂ DIN ȘCHEII BRAȘOVULUI.....	71
CÂNT.....	73
MUSICAL BOX.....	75

EA N-A PLECAT CA NOI CU COADA-NTRE PICIOARE	77
PASTORALĂ	79
CURIERAT	80
ORAȘUL PROSPECT	82
BALONUL CU HELIU	84
ÎNTR-O SPELUNCĂ	85
ET DISPERDAM ILLUD	87
PRAGURI	88
CÂND DUMNEZEU AVEA CHIP	91
FRAȚII	93
ECCE HOMO	95
A PATRIII DURERE	96
GLORIA	98
POSTFAȚĂ PROLOG.....	99

FIORI DE TOAMNĂ GRĂDINA POATE VENI

Încropesc făptura asemănătoare
din resturi de perne umplute cu câlți
fulgi și paie zdrențe
sfori hârtie de toate
îmi seamănă.

O înțep cu ace de cusut
de cravată cu gămălie
cu ace de siguranță ace să fie
nimic altceva Nu e greu
E greu numai pentru mine când
ating punctele vitale

Îmi privesc opera: e
liniștit. Îi îmbrac
hainele le netezesc
pe mine. Deschid ușa
și ies în aerul curat
al dimineții

ÎN MIJLOCUL CREȘTERII ÎN MIJLOCUL MUZICII

Poate că odată lucrurile pe care le scriem noi acum vor părea inocente lipsite de valoare sau dimpotrivă, de o prostie cerească, specială, de vestigiu.

Lucrurile care se vor scrie atunci vor avea forma stolurilor de păsări neidentificabile

sau a lanurilor de grâu, vor putea imita
frenezia libelulelor, torsul femeii intrând
în apă să se spele
în râul rece cu porii măriți, disperați
după curățenie
așa cum visează și acum

Poate scrisul va fi o boală africană endemică
sau localizabilă altundeva. În Beirut

Rostul scrisului fiind preluat oriunde
de muzica aninstrumentală
se cântă din ziua a treia se tot cântă acum
se va cânta și atunci
va exista și neuzită așa cum tu trăiești
fără mine, eu fără eu
în mijlocul muzical al acestui decembrie
care nu a fost 15, a fost 22
și în care de fapt nu am existat
am fost atemporal și anomic
iar dacă m-aș fi rugat
nu aș fi spus Tatăl nostru
aș fi spus tatăl meu.

Ar fi multe și multe de spus
și nu poate fi spus.
Nu pot și nu vreau decât să ascult.

A nu fi este o minune
a nu fi este minunat

SAREA ȘI PIPERUL PĂMÂNTULUI

E minunat să fii metis
Ai un viitor de picaro asigurat.
Pentru albi ești negru,
pentru negri, alb.

Când au nevoie de el
e puternic pentru cei puternici
slab pentru slab
Aude în trecut.
Moare parțial
trăiește dublu
(rămâne-între noi)
Uneori poate ajunge să-și spună
te rog, vorbește cu mine.

Toți îl invidiază
când nu îl urăsc de-a dreptul
Realitatea îi dăruiește
poezia ei împuțită
mereu gratis, fără mofturile obișnuite

UCENICUL LUI SIMON

Aș vrea să am viața lui Simon și priceperea lui.
Aș vrea să am o nevastă la fel
de frumoasă ca a lui Simon.
Tare aș vrea să fiu ca el. la fel de bogat.

Dar eu nu sunt un cioplitor la fel de bun
să fac să miroasă trandafirii
din piatra mormintelor

Simon și-a cioplit în piatră data nașterii.
Data morții i-am înscris-o eu
pentru a se ști că în întunecat al secol
douășunu se murea devreme și anapoda.

Pe mormânt nu îmi voi ciopli numele,
voi scrie ucenicul lui Simon și anul
morții, să știe lumea cât am fost
de destoinic și leneș, pentru că dăltuesc

neînchipuit de frumos. Mai târziu oamenii poate vor crede că am trăit în mai multe locuri deodată și astfel durata mea s-a împlinit.

Cineva sigur va înțelege până la urmă că nu am avut destulă piatră. Nu se mai alesese piatră de piatră, și spusese destul.

INDOLENȚA

Așa cum bețivii se recunosc între ei
și golăncile se recunosc între ele
prin stolurile de pupice pe care
le eclozează la fiece pas
iar bețivii cu privirile lor șmechere
și triste de copii greu încercați
de moartea cea mare, mereu mahmură
a întunericului lucios din pahare
Când mă tot agitam să-i explic
tânărului Alfa, indolent convins,
cum vine treaba cu doctorul cutărescu
că nu se pricepe pentru că nu are
experiență directă, practică, nu știu ce,
Alfa a spus plat, franc, fără emoție
cuvintele pe care eu câte zile
nu le voi mai uita
– i se rupe, și a ivit adevărul
în toată vraja lui dureroasă
ca pe o camee din caca.

Cel care putea să îmi fie copil,
poate chiar îmi era, a spus-o fără ocol.

M-am prins că indolenții, cei plini
de farmec ca sfincșii se simt
între ei, dar nu se iubesc.

Asemenea înțelepților, trec unul
pe lângă celălalt și se recunosc
fără măcar să se vadă.

Au ceva în comun: sunt înalți peste medie
și poartă sub ochi umbre verzui palide.

CIRQUE DU SOLEIL

Am cunoscut la grădină un
tip: o cultură de te lăsa paf
Era în branșa lui un
om-orchestră. Știa aproape orice
despre aproape orice. Din orice domeniu
de la China veche la să zicem laparoscopie
Pe la concursuri la televiziuni avea
interdicție. Câștigase tot ce se putea câștiga
îl știa toată lumea. Alți concurenți
refuzau să se bage.
Avea câteva diplome, dar o chestie
cu program fix, fabrică, școală
cădea de la sine.
Puțea de talent. În toate artele. Nu
se putea opri la niciuna.

Nu-i rămânea decât ciroul. A
încercat să dea lovitura: Cirque du Soleil.

Ăștia aveau un P.R., Monsieur Dupicq.
Cirque du Soleil, să nu vă mire, are și
o ditai bibliotecă. Dupicq l-a dus acolo.
Dicționare. Cărți la plesneală. Întrebări la derută.
Toate chestionarele.
Omul a fost bun de bun.

Franțuzu' a căscat din rărunchi.
Apoi a oftat din rărunchi.
La noi e full. Io, înlocul tău,
io aș zice să-ncerci la concurență,
la ăia care ne-au luat și numele
– Există așa ceva?
– Da' cum nu?
– Unde, în Canada engleză?
– Nu, în Canada ailaltă.

*

Monsieur Dupicq nu numai că era un tip
mișto, dar chiar putea fi un tip mișto.

BALADA ÎNCORNORATULUI

Soarele era sus de tot,
oile urcau spre munte
și nevasta mă înșela.

Fotografiile de la nuntă păliseră
paharele care lăsaseră pe masă cercuri
olimpice erau cioburi de mult
și nevasta mă înșela

Norii tulburau cerul
și nevasta mă înșela
Lumea dansa de mai mare dragul în prund
nevastă-mea tocmai murise
Soarele era sus de tot,
oile urcau înspre munte,
Fotografiile de nuntă se învecheau.
Paharele lăsaseră cercuri pe masă.
Apoi norii au tulburat cerul
Oamenii dansau pe-afară, ca la chef.

TOTUL E FOARTE APROAPE

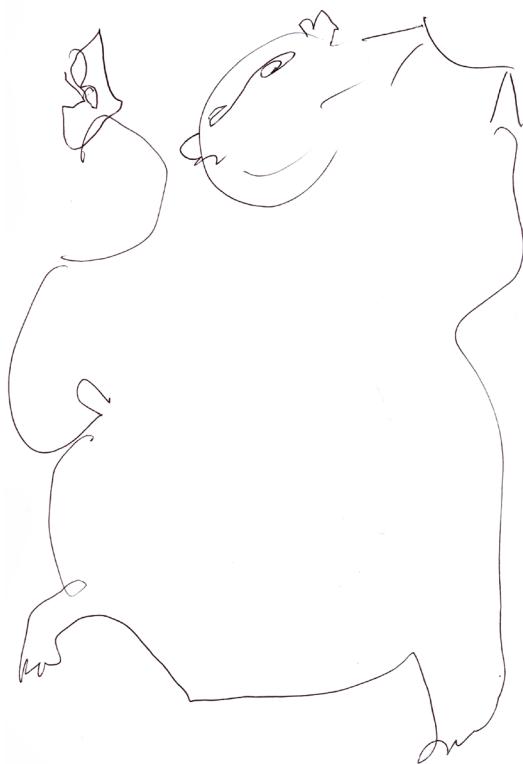
Numai poleiul mîzga sau rugina numelui
Ne aparține. 1 din 3.
Restul îl trecem la consumabile
perisabile sau mijloace fixe

Numai că numele sunt convenții
Tromboane între alămuri, fier forjat
între fiare. Judy Davis: nume propriu
comun între pseudonime

Porți șosete-n picioare și chiloți
pe post de chiloți. Ca porumbeilor,
nu ne place schimbarea. am vîndut
o pereche de vreo șase ori.

Cine are un iaht... cine. sunt mii
de acela. a avea nu identifică
sărăcia ucide, așadar –
Numele meu contrafăcut sună bine.

„Mulți pacienți toți fără vene
și a trebuit să le pun branule”
Numai poleiul, mîzga, rugina
ne aparțin fiul meu

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

#RESPECT Yourself

Libris EDITORIAL

Respect pentru oameni și cărți

Pentru comenzi și detalii:

LIBRIS EDITORIAL SRL
str. Mureșenilor nr. 14, Brașov, cod 500030
tel.: 0268. 477. 799
e-mail: editura@libris.ro

www. libris. ro